

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **Z. K.**, zast. Mgr. Viktorem Klímou, advokátem se sídlem Melantrichova 477/20, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Zastupitelstva hlavního města Prahy o námitkách žalobce proti změně Z 2750/00 zahrnuté do opatření obecné povahy hlavního města Prahy č. 37/2013 nazvané „Celoměstsky významné změny III Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy – Z 2746/00, Z 2747/00, Z 2750/00“,

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací přeplatek na soudním poplatku ve výši 2 000 Kč. Tato částka bude vrácena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Viktora Klímy, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (v části, v níž nebylo žalobci vyhověno), jímž žalovaný rozhodl o jeho námitkách ze dne 15. 1. 2013 proti změně Z 2750/00 Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy zahrnuté do opatření obecné povahy hlavního města

Prahy č. 37/2013, tak, že jim vyhověl jen zčásti; napadené rozhodnutí o námitkách bylo schváleno dne 19. 9. 2013 usnesením zastupitelstva hlavního města Prahy č. 31/11.

Žalobce, který je vlastníkem pozemků specifikovaných na listu vlastnictví č. 131, v k. ú. Křeslice, obec Praha, svými námitkami konkrétně brojlil proti návrhu opatření obecné povahy č. 37/2013 v části změny Z 2750/00, jímž došlo mimo jiné k rozšíření veřejně prospěšné stavby pojmenované jako Retenční nádrž a dešťová usazovací nádrž Dobrá voda s označením VPS 79/TY/31 (dále jen „retenční nádrž Dobrá voda“) na pozemcích žalobce.

Žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, které dle něj nenabízí adekvátní vypořádání s namítanými skutečnostmi. Podotkl, že žalovaný jeho námitkám nevyhověl s poukazem na odůvodnění rozhodnutí o námitkách (proti změně Z-1415/07, zahrnuté do opatření obecné povahy hlavního města Prahy č. 9/2010), které však bylo rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2013, čj. 3A 61/2010-94, zrušeno. Dle žalobce totiž nelze odůvodnění, odkazující na dřívější rozhodnutí, jež bylo rozsudkem soudu shledáno jako nepřezkoumatelné, pokládat za dostatečné.

Žalobce dále specifikoval pět námitek, s nimiž se žalovaný podle něj neměl v napadeném rozhodnutí náležitě vypořádat: 1) ze schválené změny není patrné, na kterých pozemcích se má nádrž nacházet a kterých pozemků se má dotknout, 2) na pozemcích žalobce se žádná nádrž ani vodní plocha nenachází, 3) není objasněno, jak bude vyřešen střet mezi retenční nádrží Dobrá voda a dosavadními a plánovanými stavbami na pozemcích žalobce, 4) není zřejmé, proč dochází k obcházení prostředků stavebního práva a volí se cesta vyhlášení veřejně prospěšné stavby a 5) není jasné, v čem spočívá veřejná prospěšnost nádrže.

S poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, čj. 1 Ao 5/2010-169, dle něhož je třeba na odůvodnění rozhodnutí o námitkách klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí, žalobce konstatoval, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nesplnilo požadavky na něj kladené ustanovením § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

Žalobce uzavřel, že v napadeném rozhodnutí formulované cíle (zajištění efektivní přestavby nádrže, zachycení povodňové vlny atp.) nejsou legitimními cíli, jež by odůvodňovaly zásah do jeho vlastnictví prostřednictvím vymezení veřejně prospěšné stavby, neboť na pozemcích žalobce se vodní tok Dobrá voda nenachází a nedošlo tam ani k povodňové vlně. I pokud by existoval legitimní cíl pro vymezení veřejně prospěšné stavby na pozemcích žalobce, nedostal by žalovaný své povinnosti řádně odůvodnit, zda není možné těchto cílů dosáhnout jinými ústavně konformními prostředky.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě nejprve popsal průběh přijetí změny Z 2750/00 zahrnuté do opatření obecné povahy č. 37/2013. Uvedl, že námitce žalobce, týkající se pozemku parc. č. 453/5 v k. ú. Křeslice v jeho vlastnictví, vyhověl; vymezení veřejně prospěšné stavby bylo redukováno a předmětný pozemek tak nadále nebyl součástí změnou Z 2750/00 navrhovaného rozšíření retenční nádrže Dobrá voda. Naopak námitce, aby byla tato nádrž vyřazena ze změny Z 2750/00 a z návrhu na opatření obecné povahy č. 37/2013, vyhověno nebylo. Jelikož se změnou Z 2750/00 veřejně prospěšná stavba pouze rozšiřuje, je v její výrokové části uveden jen výčet pozemků nově dotčených rozšířením nádrže. Ohledně dalšího zdůvodnění se žalovaný odvolal na odůvodnění změny Z 1415/07. Konstatoval, že kromě čísel parcel, na které má být již vyhlášena veřejně prospěšná stavba rozšířena, nemohou být ve výroku změny vypsána další čísla. Výčet pozemků v příslušných katastrálních územích byl ponechán jako součást výrokové části změny nad rámec požadavku vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění novely č. 458/2012 Sb.

Doplnil, že nelze zaměňovat skutečný stav v území s vymezením jednotlivých funkčních ploch v územním plánu; vymezení plochy s názvem vodní toky a plochy buď potvrzuje stávající stav v území, nebo umožňuje vznik či realizaci vodní plochy. Dále zdůraznil, že pozemek žalobce byl z navrhovaného rozšíření veřejně prospěšné stavby vyjmut a že při pořizování změny Z 2750/00 bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy. Podle jeho názoru byla veřejná prospěšnost pro tuto stavbu vymezena v souladu s její definicí dle zákona č. 180/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu; následná územní a stavební řízení nejsou součástí změny územního plánu. Žalovaný doplnil, že námitky žalobce byly vyhodnoceny dostatečně a nemohly vést k nesprávnému a nezákonnému vymezení a rozšíření veřejně prospěšné stavby. Uzavřel, že změnou Z 2750/00 nedochází k zásahu do vlastnických práv žalobce, neboť jeho jediný pozemek byl z návrhu změny vypuštěn. Žalovaný proto navrhl soudu, aby podanou žalobu zamítl.

Žalobce v replice ze dne 19. 2. 2014 uvedl, že trvá na podané žalobě, a zopakoval argumenty uplatněné již v žalobě. Poukázal zejména na skutečnost, že jsou-li jeho práva dotčena samotným vymezením veřejně prospěšné stavby – retenční nádrže Dobrá voda, tím spíše jsou dotčena i jejím rozšířením; nadto za situace, kdy rozsah tohoto rozšíření zůstává sporným. Sama skutečnost, že pozemek žalobce byl z navrhovaného rozšíření nádrže vypuštěn, neznamená, že žalobce jím nemůže být dotčen, neboť je i nadále mezujícím sousedem.

Podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze ve věci k žádosti žalobce nařídil ústní jednání, konané dne 31. 5. 2017, při němž oba účastníci setrvali na svých již dříve vyjádřených stanoviscích.

Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

Podáním ze dne 15. 1. 2013 uplatnil žalobce proti návrhu opatření obecné povahy č. 37/2013 změně Z 2750/00 námitky, jimiž brojl proti rozšíření veřejně prospěšné stavby - retenční nádrže Dobrá voda na jeho pozemek parc. č. 453/5 v k. ú. Křeslice a jimiž se současně domáhal vyřazení nádrže z této změny a z návrhu na opatření obecné povahy.

Usnesením ze dne 19. 9. 2013 pod č. 31/11 schválilo zastupitelstvo hlavního města Prahy návrh celoměstsky významné změny III Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy – Z 2750/00 (příloha č. 3) a návrh rozhodnutí o uplatněných námitkách k tomuto návrhu celoměstsky významné změny (příloha č. 4).

Z přílohy č. 4 nazvané „Vyhodnocení námitek vlastníků k návrhu opatření obecné povahy v rámci řízení o vydání návrhu CVZ III ÚP SÚ hl. m. Prahy (Z 2750/00) předkládaných k rozhodnutí ZHMP“ soud zjistil, že žalovaný vyhověl námitce žalobce na vyjmutí jeho pozemku parc. č. 453/5 v k. ú. Křeslice z navrhovaného rozšíření veřejně prospěšné stavby – retenční nádrže Dobrá voda; zbylým námitkám žalovaný nevyhověl.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Na úvod soud zdůrazňuje, že je mu z úřední činnosti známo, že se žalobce domáhal rovněž přezkoumání opatření obecné povahy č. 37/2013 v části změny Z 2750/00 a podal

ke zdejšímu soudu návrh na jeho zrušení, jenž však byl rozsudkem ze dne 16. 2. 2017, čj. 11A 148/2016-54, zamítnut.

Námítka, v níž žalobce s poukazem na rozsudek zdejšího soudu pod čj. 3A 61/2010-94 namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, není důvodná. Uvedeným rozsudkem bylo zrušeno rozhodnutí o námitkách, které žalobce podal proti návrhu opatření obecné povahy č. 9/2010 ve znění změny Z 1415/07; ze spisu však nevyplývá a žalobce ani netvrdí, že by následně došlo též ke zrušení daného opatření obecné povahy, resp. jeho změny, na jehož odůvodnění žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazoval a na jehož základě byla retenční nádrž Dobrá voda prohlášena za veřejně prospěšnou stavbu. Soud zdůrazňuje, že opatření obecné povahy a rozhodnutí o námitkách představují dva na sobě relativně nezávislé úkony, které lze zcela samostatně napadnout návrhem (žalobou) na přezkoumání ve správním soudnictví. Bylo-li tedy v daném případě zrušeno rozhodnutí o námitkách, aniž by došlo k napadení (a následnému zrušení) samotného opatření obecné povahy, nelze dovodit, že by se takové opatření stalo neúčinným; z opatření obecné povahy je proto třeba vycházet jako z platného a účinného dokumentu. Žalovaný tedy nijak nepochybil, když v napadeném rozhodnutí poukázal na odůvodnění vyhlášení retenční nádrže za veřejně prospěšnou stavbu, které bylo obsaženo již v textové části odůvodnění změny Z 1415/07.

K žalobním bodům, dle nichž se žalovaný neměl s některými žalobcem uplatněnými námitkami řádně vypořádat, soud konstatuje následující.

Tvrzenému nedostatečnému vypořádání se s námitkou žalobce, že ze schválení změny Z 2750/00 není patrné, na kterých pozemcích se má nádrž nacházet a kterých pozemků se má dotknout, soud nepřisvědčil. Napadené rozhodnutí totiž obsahuje dostatečné, byť stručné, odvodnění. Jak žalovaný správně uvedl, předmětnou změnou dochází k rozšíření plochy stávající veřejně prospěšné stavby – retenční nádrže Dobrá voda, je proto logické, že ve výrokové části změny Z 2750/00 je uveden výhradně výčet pozemků nově dotčených tímto rozšířením. Soud k tomu doplňuje, že úplný výčet pozemků, které jsou rozšířením předmětné nádrže dotčeny (konkrétně pozemky parc. č. 485/3, 485/4, 493/1 a 493/9 v k. ú. Křeslice) je obsažen na straně 5 výrokové části změny Z 2750/00, přičemž neexistuje důvod, proč by měl žalovaný tyto pozemky uvádět ještě v rozhodnutí o námitkách. V této souvislosti nelze odhlédnout od skutečnosti, že samotná retenční nádrž Dobrá voda byla vyhlášena jako veřejně prospěšná stavba na základě opatření obecné povahy č. 9/2010 ve znění změny Z 1415/07; seznam pozemků dotčených touto původní stavbou je tudíž uveden ve výrokové části změny Z 1415/07 na straně 2.

Soud se neztotožnil s námitkou, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s tvrzením žalobce, že se na jeho pozemcích žádná nádrž ani vodní plocha nenachází. V první řadě soud upozorňuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí ani jinde netvrdil, že by se na pozemcích žalobce nějaká vodní plocha či nádrž nacházela. Žalovaný na tuto námitku reagoval řádně, když v napadeném rozhodnutí objasnil, že není možné zaměňovat skutečný stav v území s vymezením jednotlivých funkčních ploch v územním plánu; plocha VOP (tj. vodní toky a plochy, plavební kanály) neznamená, že v současnosti v území existuje vodní plocha, vymezení této plochy buď potvrzuje stávající stav, nebo vznik či realizaci vodní plochy umožňuje.

Neopodstatněná je námitka žalobce, že v napadeném rozhodnutí není objasněno, jak bude vyřešen střet mezi retenční nádrží Dobrá voda a dosavadními a plánovanými stavbami na pozemcích žalobce, zejména stavby Základny stavební výroby Uhřetěves-Měcholupy a retenční nádrže D k zachycení dešťových vod. Žalovaný k této námitce uvedl, že aby bylo umožněno smysluplné využití nedokončené stavby retenční nádrže a zároveň aby bylo revitalizováno území dotčené touto stavbou, byla retenční nádrž vymezena jako veřejně

prospěšná stavba v rámci změny Z 1415/07; důvodem bylo zabezpečení realizace přestavby, dostavby a opravy této nádrže, která má být určena k zachycení povodňové vlny na potoce Dobrá voda vyvolané přívalovými dešťovými srážkami. Změnou Z 750/00 pak došlo pouze k rozšíření takto vymezené veřejně prospěšné stavby. Jak správně poznamenal žalovaný, žalobci bylo plně vyhověno, když byl jeho pozemek parc. č. 453/5 v k. ú. Křeslice k jeho návrhu z plánovaného rozšíření retenční nádrže vyjmut, a žalovaný tak nebude předmětnou změnou dotčen na svých právech. Žalovaný zdůraznil, že vlastní nedokončená stavba retenční nádrže se na daném pozemku nikdy nenacházela. K případným následným územním a stavebním řízením pak uvedl, že tato nejsou součástí změny územního plánu a že změna Z 2750/00 se stavebním řízením ani vlastní stavbou dané veřejně prospěšné stavby nezabývá. Takovéto zdůvodnění považuje soud za postačující, neboť v rámci změny územního plánu, tedy i v případě změny Z 2750/00, se neprojednávají ani konkrétní podoba stavby, její provedení a technické aspekty (stavební řízení), ani umístění této stavby do daného území (územní řízení), nýbrž především změny funkčního využití území.

Nedůvodná je námitka žalobce o tvrzeném obcházení prostředků stavebního práva prostřednictvím vyhlášení veřejně prospěšné stavby. Žalovaný k této námitce uvedl, že retenční nádrž Dobrá voda byla za veřejně prospěšnou stavbu vyhlášena v souladu s její definicí dle stavebního zákona, dále poukázal na důvody vyhlášení stavby za veřejně prospěšnou stavbu. Dle názoru soudu nebylo povinností žalovaného se podanou námitkou v tomto ohledu obsírněji zabývat. Soud totiž znovu opakuje, že retenční nádrž Dobrá voda byla jako veřejně prospěšná stavba vyhlášena formou změny Z 1415/07 opatření obecné povahy č. 9/2010, přičemž změnou Z 2750/00 došlo pouze k jejímu rozšíření, které však k požadavku žalobce nezasahuje na jeho pozemky. Pokud tedy žalobce nesouhlasil s označením retenční nádrže za veřejně prospěšnou stavbu, měl proti tomu brojít již dříve. Námitky fakticky směřující proti změně Z 1415/07 jsou tedy v projednávaném řízení bezpředmětné.

Námitka, že není jasné, v čem spočívá veřejná prospěšnost předmětné nádrže, není důvodná. Vzhledem k tomu, že k vyhlášení retenční nádrže Dobrá voda za veřejně prospěšnou stavbu nedošlo změnou Z 2750/00 opatření obecné povahy č. 37/2013, proto ani konkrétní důvody svědčící tomuto postupu nejsou primárně obsaženy v těchto dokumentech; jednotlivé skutečnosti, které vedly k prohlášení retenční nádrže veřejně prospěšnou stavbou, jsou vymezeny zejména na straně 2 odůvodnění změny Z 1415/07 opatření obecné povahy č. 9/2010. Lze tedy shrnout, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když na tuto skutečnost pouze poukázal a do svého rozhodnutí část z tohoto odůvodnění převzal. Takové vypořádání uplatněné námitky považuje soud za náležité. Jelikož změnou Z 2750/00 došlo výhradně k rozšíření plochy stávající veřejně prospěšné stavby, nebyl opakovaný výčet důvodů svědčících o veřejné prospěšnosti předmětné retenční nádrže zapotřebí. A to navíc za situace, kdy žalobce v tomto řízení podanou žalobou napadá výhradně rozhodnutí o námitkách proti změně Z 2750/00 zahrnuté do opatření obecné povahy hlavního města Prahy č. 37/2013.

Soud souhlasí se žalobcem, že podle ustálené judikatury je třeba na odůvodnění rozhodnutí o námitkách klást obdobné požadavky jako na jiná správní rozhodnutí. Nelze však již přisvědčit žalobcovu názoru, že žalovaný tyto požadavky nevyslyšel a napadené rozhodnutí zatížil nepřezkoumatelností. Jak vyplývá z odstavců výše, žalovaný se s námitkami žalobce uplatněnými proti návrhu opatření obecné povahy č. 37/2013 změny Z 2750/00 řádně vypořádal, neboť konkretizoval důvody, které jej k zamítnutí námitek vedly, přičemž neopomenul vyjádřit své postoje a úvahy, kterými se při rozhodování řídil.

K námitce žalobce, že se na jeho pozemcích vodní tok Dobrá voda nenachází a že mu není známo, že by tam kdy došlo k povodňové vlně, a tedy není dán legitimní cíl

pro vymezení veřejně prospěšné stavby, je třeba uvést následující. V první řadě soud upozorňuje na skutečnost, že žalobce tuto námitku ve svém podání (námitkách) ze dne 15. 1. 2013 neuplatnil, a žalovaný se tak s ní nemohl žádným způsobem vypořádat. Napadené rozhodnutí o námitkách představuje pouhou reakci na námítky, které žalobce proti návrhu změny Z 2746/00 opatření obecné povahy č. 37/2013 podal. Nelze tedy klást žalovanému k tíži, že se nezabýval legitimními cíli stanovení záplavového území na pozemcích žalobce, pokud žalobce tuto skutečnost nenamítal. Ve světle výše uvedeného je třeba dále zdůraznit, že legitimní cíle pro vymezení veřejně prospěšné stavby mají být obsaženy v právním aktu, kterým byla retenční nádrž Dobrá voda za veřejně prospěšnou stavbu prohlášena, tj. v odůvodnění změny Z 1415/07 zahrnuté do opatření obecné povahy č. 9/2010. Žalovaný tak nepochybil, když tyto cíle do svého rozhodnutí o námitkách nezahrnul. Zcela obdobně je nutno přistupovat i k další žalobní námitce, dle níž není v rozhodnutí odůvodněno, zda nelze cílů dosáhnout jinými ústavně komfortními prostředky, které by nepředstavovaly tak závažný zásah do práv žalobce. Nelze navíc odhlédnout od skutečnosti, že pozemek žalobce parc. č. 453/5, který měl být rozšířením retenční nádrže Dobrá voda dotčen, byl k jeho požadavku z návrhu změny Z 2750/00 vyjmut, a nemohlo tudíž dojít k zásahu do žalobcových vlastnických práv.

Soud uzavírá, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal se všemi žalobcem uplatněnými námitkami; odůvodnění rozhodnutí o námitkách tedy respektuje požadavky na něj kladené ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu.

Žalobce tedy se svými námitkami neuspěl. Jelikož v řízení nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, soud podanou žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá tak právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud tedy rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Vzhledem k tomu, že ze strany žalobce bylo na soudním poplatku za podanou žalobu zaplaceno o 2 000 Kč více, než činila jeho zákonná poplatková povinnost, rozhodl soud v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, o vrácení přeplatku na soudním poplatku tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. května 2017

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková